

17 09 2019

Чанг, харобӣ, тарсу тахлука, вахму изтироб, парешонию сардаргумӣ, гуруснагию талошу такопӯ бахри дарёфти лукмаи нон... Мо ин хама дахшатро бо чашми сар дидему дар чисму чони хеш озмудем ва аз байни оташу дуди чанг гузашта, ба рӯзҳои нек расидем. Мардумони зиёде қурбон шуданду дар роҳи озодии Ватан чон бохтанд.

Шакку тардид, нобоварӣ, ноумедию варшикастагӣ панча ба торҳои калбу захм бар чигар мезад. Зехну мағзо хастаю умед ба фардои зиндагӣ дар синаҳо ях баста, оянда тираю дурахшу равшани аслан нопаёдо ба чашм мерасид. Замин дар гулхани чанг месӯхт. Кишвар зери тасаллути камонбадастон монда, хама гуна робитаю алоқа аз марказ бо минтақаҳо катъ гардида, гуруснагӣ, беморихои музир ва марғу мири одамон авҷ мегирифт. Раҳму шафкат аз байн рафтаву тиру камон хокими мутлак ва довари давру замон гардида буд. Нафаси сарди чанг ба мактабҳо ҳам расид. Чӯшу хурӯши омӯзиш батадрич коста гардида, аз беаошӣ гурӯҳи омӯзгорон мактабро тарк карданд. Яке савдогариро пеш гирифтун дигаре мардикориро. Аммо чанг хамоно давом меёфт.

- Эӣ кош, ин рӯзҳои сиёҳ тезтар паси сар мешуданду як бурда нонро дар халқии ёрону пайвандон ва ҳамсоғон ба роҳат ва фориғ аз ғаму гуссаҳо бо ҳам мидидем, - ашқи дидагонашро бо остинхояш пок карда мегуфт кампири Оламбӣби ва даст ба дуо бардошта, хитоб мекард:

- Ё Худои бузург! Ба доди мардуми бечораю бенаво бирас. Додрас худат хастӣ, раҳме, шафкате!

Ва ниҳоят, ба қавли Лоик, «рахми Парвардигори мо омад». Ҳамон сулҳу ваҳдате, ки мардум дар интизораш чашм ба роҳ буданд, оқибат ба даст омад, тантана кард. Сарвари иродатманду бочасорат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон бахри аз бухрони иқтисодӣ ва гуруснагӣ наҷот додани мардуми шарифи кишвар пешниҳод карданд, ки 75 000 гектар замин ба аҳоли таксим карда шавад. Ва ин заминҳо бо номи «заминҳои президентӣ» маъмулу машҳур гардиданд.

- Чи хубе, чи хубе, - шукрона дар лаб мегуфт бобои Гаюр. - Тинчию амонӣ, ки барқарор шуд, қор дар замин ҳам авҷ хоҳад гирифт. Инак, бигир белрову побел қун заминро ва бикор тухми гандумро. Худо ба як лаб нон расондмон.

- Дилу нияти мардум, ки соф будааст, ба сулҳу озодӣ расидем, - бо чеҳраи болида гуфт сарвари таълимгоҳ Башорат Қурбонова ва афзуд: - Пиру барно бо шавқу шӯр ва дар ҳонаи чашмонашон нишоту фараҳ мавҷ зада, аз файзу баракат ва шукӯҳу шахомати рӯзгорон сухан дар миён андохта, дуои чони Сарвари давлат, фарзанди баруманди диёр мухтарам Эмомалӣ Раҳмонро мекарданд: «Худо дар пушту паноҳаш нигоҳ дорад Эмомалии азизро, дар пояш хор наҳалад. Чашми душманон кӯру қораш бобарор ва дар ривочу раванқ бошад. Ҳамин як пора нон ёфт шуд, охиста-охиста дигар мушкилиҳо ҳам роҳи халли худро меёбанд. Нест бод номи чанғу дахонаш аз хок пур гардад чанғҷӯи

беандешаро».

АММО душманони Ватану миллат чун каждumi зери бӯрӯ ханӯз гӯш ба кимор буданд, ки кӯтоҳ аст умри ин давлату Хукумат ва ба хар роҳу васила накшаҳои мугризонаи худро тархрезӣ мекарданд. Аз хар гӯшаву канор ба хоки кишвар хамлаҳо огоз карда, вазъро ноамн ва халалдор месохтанд.

- Хонасӯхтаҳои бедодгар ханӯз аз чангу хунрезӣ сер нашудаанд,- бо нафрат мегуфт кампири Оламбӣби ва даст меафшонд, ки тири ин палидон хок хӯрда, шармандаи ду олам мешаванд. Охир, мардумро гирифтори балову фочиаҳо гардонда, нонашонро дар баданашон захр кардед. Ин хама кам буд, ки боз бетараххумиро огоз намудед?

Хобатонро ба об гӯед. Кӯр асояшро як бор гум мекунад. Фаҳмида гиред, ки мардум ба хилаву найранг ва «амри маъруфҳои» шумо дигар фирефта намешавад. Эҳ, лаънати Худову халк ба саратон, худобеҳабарҳо.

Воқеан хам, тири душманони миллат хок хӯрду накшаҳои палидонашон бар боди фано рафт. Мардум, аз сагир то кабир, зану мард, мӯйсафеду пиразанон дуои чони Президент дар лаб, дар атрофи Сарвари фидокор муттаҳид гардида, алорагми бадхоҳони дилсиёҳ, ки орзуи соҳиб гардидан ба тахту тоҷро дигарбора дар сар мепарвариданд, садо баланд карданд. Чавонмардони шуҷою бебок панди пирон дар гӯш, ки «душманат гар паша бошад, камтар аз филаш мадон» - маънидод мегардид, ба набардгоҳ шитобида, ба бадсиголон зарбаҳои муҳлик зада, шикасташон доданд ва он «хонашерони майдонгариб» ба чаҳор канори олам парокандаву пинҳон шуданд. Неруҳои асосӣ ва саркардагонашон марзро убур карда, ба паноҳи хамсоядавлатҳо худро гирифтанд. Сарвари дурандешу раиятнавоз ба хоҷири ободию сарсабзии минбаъдаи диёр, зиндагии шоистаю хуррамонаи мардум, таҳсилу омӯзиши насли наврас, рушди хамҷонибаи кишвар ва шиноҳти Тоҷикистон ба масобаи як мамлақати тараккикардаю тавоно дар арсаи чаҳонӣ икдоми чавонмардона аз сар гирифта, ба дастаҳои гуногуни разманда, ки аз амалу кардаҳои худ пушаймон гардида буданд, афв эълон намуд. Президент бо оғӯши боз чониби муҳолифин гоми аввалин гузошт ва ба расми сулҳу салоҳ сӯяшон даст дароз кард. Дасту дили пок ва оғӯши гарм нишонаи бахтиёрӣ ва бузургию кудрати шахмати инсонии абармардон аст. Эмомалӣ Раҳмон абармарде буд, ки ба мӯҷиби дифоъ аз ормонҳои миллӣ ва бақою хастии Ватан хамчун як тоҷики сарафрохтаю дарёдил ба воҳӯрию мулоқот хозир гардида, ба Созишномаи умумии истикрори сулҳ ва ризоияти миллӣ имзо гузоштанд.

- Эҳ Худои бузург, - аз гоҷати хурсандию болидарӯҳӣ нидо баровард бобои Гаюр. -Дар сари Сарвари давлатамон бози давлат нишаст. Халолаш бод. Аз байни дуду оташу чангу балову фалокатҳои фочиазо сихату саломат гузашта, ба пешвози муҳолифон шитофт. Гурдааш кӯҳи Мағмурӯд будааст ба Худо. Сулҳу тинчиросос гузошт. Дар бузургию кудрати давлатдорӣ ин чавонмард ҳеч ҷойи шакку шубҳа нест. Баъд, бобои Гаюр дасти хамдеҳагонро фишурда, табрику шодбошашон гуфт:

- Эӣ мардуми баору номус, ваҳдату тинҷӣ ва сулҳу дӯстӣ муборак шавад! Минбаъд хама аз як гиребон сар бароварда, барои пешравии шуқуфоии Ватан талош мекунем. Мо, тоҷикон, охир, ҳеч гоҳ чангҷӯю котил набудем. Хонаи чангҷӯ сӯзад...

Шодӣ РАЧАБЗОД, нависанда

